

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ■ ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראייה-proof !
מקרא-key:	

מכות-אלו הן הלוקין		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
חייבי כריתות בכלל היו, ולמה יצאת כרת באחותו? לדונו בכרת ולא במלקות.	רבי יצחק:											■	◇	
ורבנן, כרת באחותו למה ליה?												ז		
לחלק, וכדברי יוחנן	[רבנן]											!	◇	
שאם עשאן כולם בהעלם אחד - חייב על כל אחת ואחת.	דאמר רבי יוחנן:											■	!	◇
ורבי יצחק לחלק מנא ליה?												ז		
נפקא ליה (ויקרא י"ח) מואל אשה בנדת טומאתה, לחייב על כל אשה ואשה.	[רבי יצחק]											!	◇	
ורבנן נמי תיפוק ליה מהא												ז		
אין הכי נמי												!		
ואלא כרת דאחותו למה ליה?												ז	◇	
לחייבו על אחותו ועל אחות אביו ועל אחות אמו.	[רבנן]											!	◇	
פשיטא, הרי גופין מוחלקין, הרי שמות מוחלקין												ז		
אלא, לחייבו על אחותו שהיא אחות אביו שהיא אחות אמו, והיכי משכחת לה? ברשיעא בר רשיעא.												!	◇	
ור' יצחק הא מנא ליה?												ז		
נפקא ליה מק"ו	[רבי יצחק]											!	◇	
הבא על אחותו שהיא אחות אביו שהיא אחות אמו, מהו? אינו חייב על כולן אלא אחת, או חייב על כל אחת ואחת?	דתניא, אמר ר"ע: שאלתי את רבן גמליאל ורבי יהושע באיטליו של עימאום, שהלכו ליקח בהמה למשתה בנו של ר"ג:											■	!	◇
זו לא שמענו, אבל שמענו: הבא על חמש נשים נדות בהעלם אחד - שחייב על כל אחת ואחת, ונראין דברים מק"ו, ומה נדה שהיא שם אחד - חייב על כל אחת ואחת, כאן ששלשה שמות - לא כל שכן.	אמרו לו:											■	!	◇
ואידך?												ז		
ק"ו פריכא הוא, מה לנדה שכן גופין מוחלקין.	[רבנן]											!	◇	
ולאידך נמי האי ודאי ק"ו פריכא הוא												ז		
אלא נפקא ליה (ויקרא כ') מאחותו דסיפא.	[רבי יצחק]											!	◇	
ואידך, אחותו דסיפא למה ליה?												ז		
לחייבו על אחותו בת אביו ובת אמו, לומר שאין עונשין מן הדין.	[רבנן]											!	◇	
ואידך?												ז		
איבעית אימא: גמר עונש מאזהרה	[רבי יצחק]											!	◇	
ואיבעית אימא: נפקא ליה מאחותו דרישא.	[רבי יצחק]											!	◇	
ואידך?												ז		
ההוא מיבעי ליה לחלק כרת למפטם ולטך.	[רבנן]											!	◇	

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

מכות-אלו הן הלוקין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
ואידך?		ז											יד:
סבר כר' אלעזר א"ר הושעיא	[רבי יצחק]	!											יד:
כל מקום שאתה מוצא שני לאוין וכתר אחד, חלוקין הן לקרבן.	דאמר רבי אלעזר אמר רבי הושעיא:	!	■										יד:
ואי בעית אימא: לא סבר לה כר' אלעזר, ונפקא ליה (ויקרא כ') מואיש אשר ישכב את אשה דוה.	[רבי יצחק]	!											יד:
ואידך?		ז											יד:
ההוא מיבעי ליה לכדברי יוחנן	[רבנן]	!											יד:
מנין שאין האשה טמאה עד שיצא מדוה דרך ערותה? שנאמר: ואיש אשר ישכב את אשה דוה וגלה את ערותה וגו', מלמד שאין האשה טמאה עד שיצא מדוה דרך ערותה.	דאמר ר' יוחנן משום ר' שמעון בן יוחי:	!	■										יד:
וטמא שאכל את הקדש.													יד:
בשלמא הבא למקדש טמא - כתיב עונש וכתוב אזהרה, עונש - דכתיב: (במדבר י"ט) את משכן ה' טמא ונכרתה, אזהרה - (במדבר ה') ולא יטמאו את מחניהם אלא טמא שאכל את הקדש, בשלמא עונש כתיב: (ויקרא ז') והנפש אשר תאכל בשר מזבח השלמים אשר לה' וטומאתו עליו ונכרתה, אלא אזהרה מנין?													יד:
(ויקרא י"ב) בכל קדש לא תגע	ריש לקיש:									!			יד:
אתיא טומאתו טומאתו, כתיב הכא: וטומאתו עליו ונכרתה, וכתוב התם: (במדבר י"ט) טמא יהיה עוד טומאתו בו, מה להלן עונש ואזהרה, אף כאן עונש ואזהרה.	רבי יוחנן אומר, תני ברדלא:									!			יד:
בשלמא ריש לקיש לא אמר כרבי יוחנן - גזירה שוה לא גמיר, אלא ר' יוחנן מאי טעמא לא אמר כריש לקיש?										ז			יד:
ההוא אזהרה לתרומה.	אמר לך: [רבי יוחנן]									!			יד:
וריש לקיש, אזהרה לתרומה מנא ליה?										ז			יד:
נפקא ליה (ויקרא כ"ב) מאיש איש מזרע אהרן והוא צרוע או זב, אי זהו דבר שהוא שוה בורעו של אהרן? הוי אומר: זו תרומה.	[ריש לקיש]									!			יד:
ואידך?		ז											יד:
ההוא לאכילה והא לנגיעה.	[רבי יוחנן]	!											יד:
וריש לקיש, האי בכל קדש לא תגע להכי הוא דאתא? ההוא מיבעי ליה לטמא שנגע בקדש										ז			יד:
טמא שנגע בקדש - ריש לקיש אומר: לוקה	דאיתמר: [ריש לקיש]									■	◆		יד:
אינו לוקה	רבי יוחנן:									■	◆		יד:
לוקה - בכל קדש לא תגע	ריש לקיש:									■			יד:
אין לוקה - ההוא אזהרה לתרומה הוא דאתא	רבי יוחנן:									■			יד:
טמא שנגע בקדש, מדאפקיה רחמנא בלשון נגיעה, אזהרה (לאוכל) אתקוש קדש למקדש.										!			יד:
ואכתי להכי הוא דאתא? ההוא מיבעי ליה לטמא שאכל בשר קדש לפני זריקת דמים										ז			יד:
טמא שאכל בשר קדש לפני זריקת דמים - ריש לקיש אומר: לוקה	דאיתמר: [ריש לקיש]									■	◆		יד:
אינו לוקה	רבי יוחנן:									■	◆		יד:
לוקה, בכל קדש לא תגע - לא שנא לפני זריקה ולא שנא לאחר זריקה	ריש לקיש:									■			יד:
אינו לוקה, רבי יוחנן לטעמיה, דאמר קרא טומאתו טומאתו, וכי כתיב טומאתו - לאחר זריקה הוא דכתיב	רבי יוחנן:									■			יד:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-</p>
מקרא- <u>key</u> :	

מכות-אלו הן הלוקין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ההיא מבכל קדש נפקא.												יד: ☐
תניא כוותיה דריש לקיש:												יד: ☐
בכל קדש לא תגע - אזהרה לאוכל	[תניא]											יד: ☐
אתה אומר: אזהרה לאוכל, או אינו אלא אזהרה לנוגע?												יד: ☐
ת"ל: בכל קדש לא תגע ואל המקדש וגו', מקיש קדש למקדש, מה מקדש דבר שיש בו נטילת נשמה, אף כל דבר שיש בו נטילת נשמה												יד: ☐
ואי בנגיעה, מי איכא נטילת נשמה? אלא באכילה.												יד: ☐
כל לא תעשה שקדמו עשה - לוקין עליו.	רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:											יד: ☐
אמרת?	אמרו לו:											טו: ☐
לא.	אמר להו: [רבי יוחנן]											טו: ☐
האלהים אמרה, וכתיבא ותנינא	רבה:											טו: ☐
כתיבא: (במדבר ה') וישלחו מן המחנה וגו' ולא יטמאו את מחניהם, תנינא: הבא למקדש טמא.												טו: ☐
אלא מאי טעמא קא הדר ביה?												טו: ☐
משום דקשיא ליה אונס												טו: ☐
אונס שגירש, אם ישראל הוא - מחזיר ואינו לוקה, אם כהן הוא - לוקה ואינו מחזיר	דתניא:											טו: ☐
אם ישראל הוא מחזיר ואינו לוקה, אמאי? לא תעשה שקדמו עשה הוא, ולילקין												טו: ☐
לא יאמר לו תהיה לאשה באונס וליגמר ממוציא שם רע, ומה מוציא שם רע שלא עשה מעשה - אמר רחמנא: (דברים כ"ב) ולו תהיה לאשה, אונס לא כל שכן אם אינו ענין לפניו - תנהו ענין לאחריו, שאם גירש יחזיר.	עולא:											טו: ☐
ואכתי אונס ממוציא שם רע לא גמר, דאיכא למיפרך: מה למוציא שם רע שכן לוקה ומשלם												טו: ☐
אלא לא יאמר לו תהיה לאשה במוציא שם רע וליגמר מאונס, ומה אונס שאינו לוקה ומשלם - אמר רחמנא: ולו תהיה לאשה, מוציא שם רע לא כל שכן ולמה נאמר? אם אינו ענין למוציא שם רע - תנהו ענין לאונס, אם אינו ענין לפניו - תנהו ענין לאחריו.	[עולא]											טו: ☐
ומוציא שם רע מאונס נמי לא גמר, דאיכא למיפרך: מה לאונס שכן עשה מעשה												טו: ☐
אלא לא יאמר לו תהיה לאשה במוציא שם רע שהרי אשתו היא, למה נאמר? אם אינו ענין למוציא שם רע - תנהו ענין לאונס, ואם אינו ענין לפניו - תנהו ענין לאחריו.	[עולא]											טו: ☐
ואימא: ואם אינו ענין לפניו דמוציא שם רע - תנהו ענין לאחריו דידיה דלא לקין												טו: ☐
אין הכי נמי, ואתי אונס וגמר מיניה.												טו: ☐
במאי גמר מיניה? אי בקל וחומר, אי במה מצינו, איכא למיפרך: מה למוציא שם רע שכן לא עשה מעשה												טו: ☐
כל ימיו בעמוד והחזר.	אלא אמר רבא:											טו: ☐
כל ימיו בעמוד והחזר.	וכן כי אתא רבין א"ר יוחנן:											טו: ☐
והא לא דמי לאויה ללאו דחסימה	רב פפא לרבא:											טו: ☐
משום דכתב ביה רחמנא עשה יתירא מגרע גרע?	א"ל: [רבא]											טו: ☐
אי הכי, לאו שניתק לעשה נמי, לימא: משום דכתב ביה רחמנא עשה יתירא מגרע גרע?	[רב פפא]											טו: ☐

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראייה-</p>
מקרא-key:	

מכות-אלו הן הלוקין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ההוא לנתוקי לאו הוא דאתא.	א"ל: [רבא]											טו.
הניחא למאן דאמר: ביטלו ולא ביטלו, אלא למאן דאמר: קיימו ולא קיימו, מאי איכא למימר?										ז		טז.
מידי הוא טעמא אלא לרבי יוחנן, האמר ליה רבי יוחנן לתנא, תני: בטלו - חייב, ולא בטלו - פטור.												טז:
כל מצות לא תעשה שיש בה קום עשה, קיים עשה שבה - פטור, ביטל עשה שבה - חייב	דתני תנא קמיה דרבי יוחנן:											טז.
מאי קא אמרת? קיים פטור, לא קיים חייב, ביטל חייב, לא ביטל פטור, תני: ביטלו ולא ביטלו.	א"ל: [רבי יוחנן]											טז.
קיימו ולא קיימו.	רבי שמעון בן לקיש:											טז.
במאי קא מיפלגי?												טז.
בהתראת ספק קא מיפלגי												טז.
התראת ספק שמה התראה	מר סבר: [רבי יוחנן]											טז.
התראת ספק לא שמה התראה.	ומר סבר: [ריש לקיש]											טז.
ואזדו לטעמייהו												טז.
שבועה שאוכל ככר זה היום, ועבר היום ולא אכלה - רבי יוחנן ור"ל דאמרי תרוייהו: אינו לוקה	דאיתמר: [רבי יוחנן ור"ל דאמרי תרוייהו]											טז.
אינו לוקה, משום דהוי לאו שאין בו מעשה, וכל לאו שאין בו מעשה אין לוקין עליו	רבי יוחנן:											טז.
אינו לוקה, משום דהוי התראת ספק, וכל התראת ספק לא שמה התראה.	ריש לקיש:											טז.
ותרוייהו אליבא דרבי יהודה												טז.
(שמות י"ב) ולא תותרו ממנו עד בקר והנותר ממנו עד בקר וגו' - בא הכתוב ליתן עשה אחר לא תעשה, לומר שאין לוקין עליו, דברי רבי יהודה	דתניא: [רבי יהודה]											טז.
ר' יוחנן דייק הכי: טעמא דבא הכתוב, הא לא בא הכתוב - לוקה, אלמא התראת ספק שמה התראה	[רבי יוחנן]											טז.
ור"ל דייק הכי: טעמא דבא הכתוב, הא לא בא הכתוב - לוקה, אלמא לאו שאין בו מעשה לוקין עליו.	[ריש לקיש]											טז.
ור"ש בן לקיש נמי הא ודאי התראת ספק												טז.
הוא סבר לה כאידך תנא דר' יהודה	[ריש לקיש]											טז.
הכה זה וחזר והכה זה, קילל זה וחזר וקילל זה, הכה שניהם בבת אחת או קילל שניהם בבת אחת - חייב	דתניא: [ת"ק]											טז.
בבת אחת - חייב, בזה אחר זה - פטור.	רבי יהודה:											טז.
ורבי יוחנן נמי הא ודאי לאו שאין בו מעשה הוא												טז.
סבר לה כי הא דאמר רב אידי בר אבין אמר רב עמרם א"ר יצחק א"ר יוחנן:	[רבי יוחנן]											טז.
כל לא תעשה שבתורה, לאו שיש בו מעשה - לוקין עליו, לאו שאין בו מעשה - אין לוקין עליו, חוץ מן הנשבע ומימר והמקלל את חברו בשם.	רב אידי בר אבין אמר רב עמרם א"ר יצחק א"ר יוחנן, ר' יהודה אומר משום רבי יוסי הגלילי:											טז.
קשיא דרבי יהודה אדרבי יהודה												טז.
אי לר"ש בן לקיש, תרי תנאי אליבא דרבי יהודה אי לרבי יוחנן, לא קשיא: הא - ידיה, הא דרביה.												טז.
הנוטל אם על הבנים - רבי יהודה אומר: לוקה ואינו משלח	תנן התם: [רבי יהודה]											טז.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ; קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer O ראייה-proof
מקרא-key:	

מכות-אלו הן הלוקין		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	כ	י	ז	ה	ו	ט	י	כ	ל	מ	נ	ס	ת
משלח ואינו לוקה	הכמים:											◆	■	◇
זה הכלל: כל מצות לא תעשה שיש בה קום עשה - אין חייבין עליה.												■	■	◇
אין לנו אלא זאת ועוד אחרת.	רבי יוחנן:											■		◇
היכא?	א"ל ר' אלעזר:											^		
לכי תשכה.	א"ל: [רבי יוחנן]											○		
נפק דק ואשכח	[רבי אלעזר]											○		◇
אונס שגירש, אם ישראל הוא - מחזיר ואינו לוקה, ואם כהן הוא - לוקה ואינו מחזיר.	דתניא:											■	○	◇
הניחא למאן דתני קיימו ולא קיימו אלא למאן דתני ביטלו ולא ביטלו, בשלמא גבי שילוח הקן משכחת לה, אלא אונס ביטלו ולא ביטלו היכי משכחת לה? אי דקטלה, קם ליה בדבריה מיניה	רב שימי מחוננא:											!		◇
כגון שקיבל לה קידושין מאחר.	רב:											!		
אי שוויתיה שליח, איהי קא מבטלא ליה אי לא שוויתיה שליח, כל כמיניה? ולא כלום היא	אלא אמר רב שימי מנהרדעא:											!		◇
כגון שהדירה ברבים.												!		
הניחא למ"ד נדר שהודר ברבים אין לו הפרה, אלא למ"ד יש לו הפרה מאי איכא למימר?												!		
דמדירה לה על דעת רבים												!		◇
הלכתא: נדר שהודר ברבים - יש לו הפרה, על דעת רבים - אין לו הפרה.	דאמר אמימר:											!	■	
ותו ליכא? והא איכא												!		
(סימן: גז"ל משכ"ן ופא"ה)												!		
גזל, דרחמנא אמר: (ויקרא י"ט) לא תגזול, (ויקרא ה') והשיב את הגזלה												!		◇
משכון, דרחמנא אמר: (דברים כ"ד) לא תבא אל ביתו לעבוט עבטו השב תשיב לו העבוט כבא השמש ומשכחת לה בקיימו ולא קיימו, וביטלו ולא ביטלו												!		◇
התם כיון דחייב בתשלומין - אין לוקה ומשלם.												!		◇
הא איכא משכונו של גר ומת הגר	מתקוף לה רבי זירא:											!		◇
התם גברא בר תשלומין הוא, ושיעבדא דגר הוא דקא פקע.												!		◇
והא איכא פאה, דרחמנא אמר: (ויקרא כ"ג) לא תכלה פאת וגו' לעני ולגר תעזוב אותם וגו', דמשכחת לה בקיימו ולא קיימו ביטלו ולא ביטלו												!		◇
מצות פאה להפריש מן הקמה, לא הפריש מן הקמה - מפריש מן העומרין, לא הפריש מן העומרין - מפריש מן הכרי עד שלא מירח, מירחו - מעשר ונותן לן	דתנן:											!		◇
כדרכי ישמעאל												!		
אף מפריש מן העיסה.	דאמר: [רבי ישמעאל]											!	■	◇
ולר' ישמעאל נמי משכחת לה דאכל עיסה												!		◇
אלא זאת ועוד אחרת אהא, אבל אונס לא, דהיכא אמרינן על דעת רבים אין לו הפרה - לדבר הרשות, אבל לדבר מצוה יש לו הפרה												!		◇
כי הא דההוא מקרי דרדקי דהוה פשע בינוקי, אדריה רב אחא, ואהדריה רבינא, דלא אשתכח דדיק כוותיה.	[רבינא]											!	○	
והאוכל נבילות וטריפות שקצים ורמשים וכו'.														<

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-!</p>
מקרא- <u>key</u> :	

מכות-אלו הן הלוקין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
האי מאן דאכל ביניתא דבי כרבא - מליקין ליה משום (ויקרא י"א) שרץ השורץ על הארץ.	רב יהודה:											◊
ההוא דאכל ביניתא דבי כרבא, ונגדיה רב יהודה.	[רב יהודה]											◊
אכל פוטיטא לוקה ארבעה, נמלה - לוקה חמש משום שרץ השורץ על הארץ, צרעה - לוקה שש משום (דברים י"ד) שרץ העוף.	אביי:											◊
המשהה את נקביו - עובר משום (ויקרא כ') לא תשקצו.	רב אחאי:											◊
האי מאן דשתי בקרנא דאומנא - קא עבר משום לא תשקצו.	רב ביבי בר אביי:											◊
ריסק תשעה נמלים והביא אחד חי והשלימן לכזית - לוקה ו', ה' משום בריה, ואחד משום כזית נבילה.	רבא בר רב הונא:											◊
אפילו שנים והוא.	רבא א"ר יוחנן:											◊
אפילו אחד והוא.	רב יוסף:											◊
ולא פליגי: הא ברברבי, והא בווטרי.												◊
אכל טבל ומעשר ראשון כו'.												◊
אכל טבל של מעשר עני - לוקה.	רב:											◊
כמאן? כי האי תנא												◊
יכול לא יהא חייב אלא על הטבל שלא הורם ממנו כל עיקר הורם ממנו תרומה גדולה ולא הורם ממנו מעשר ראשון, מעשר ראשון ולא מעשר שני ואפי' מעשר עני מנין? ת"ל: (דברים י"ב) לא תוכל לאכול בשעריך וגו', ולהלן הוא אומר: (דברים כ"ו) ואכלו בשעריך ושבעו, מה להלן מעשר עני אף כאן מעשר עני, ואמר רחמנא: לא תוכל.	דתניא, אמר ר' יוסי:											◊
כתנאי	רב יוסף:											◊
אין צריך לקרות את השם על מעשר עני של דמאי	רבי אלעזר:											◊
קורא את השם ואינו צריך להפריש	חכמים:											◊
מאי לאו בהא קא מיפלגי												◊
ודאי טובלו	דמר סבר: [חכמים]											◊
ודאי אינו טובלו.	ומר סבר: [רבי אלעזר]											◊
אי הכי, אדמיפלגי בספיקו ליפלגו בודאי?	אמר ליה אביי:											◊
אלא דכולי עלמא ודאי טובלו, והכא בהא קא מיפלגי	[אביי]											◊
לא נחשדו עמי הארץ על מעשר עני של דמאי, כיון דממונא הוא אפרושי מפריש	מר סבר: [רבי אלעזר]											◊
כיון דסניא ליה מילתא לא מפריש.	ורבנן סברי:											◊
כמה יאכל מן הטבל וכו'.												◊
מחלוקת - בחטה, אבל בקמח - דברי הכל כזית	רב ביבי אמר רבי שמעון בן לקיש:											◊
כמחלוקת בזו כך מחלוקת בזו.	רבי ירמיה אמר רבי שמעון בן לקיש:											◊
אי אתם מודים לי באוכל נמלה כל שהוא שהוא חייב?	תנן, אמר להם ר' שמעון:											◊
מפני שהיא כברייתה	אמרו לו: [חכמים]											◊

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ! ראייה-proof
מקרא-key:	

מכות-אלו הן הלוקין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אף חטה אחת כברייתה	אמר להן: [רבי שמעון]									♣	⊠	יז	
חטה אין, קמח לא											⊠	יז	
לדבריהם קאמר להן, לדידי - אפילו קמח נמי, אלא לדידכו - אודו לי מיהת דחטה אחת כברייתה.	[רבי שמעון]										!	⊠	יז
ורבנן?											⊠	יז	
בריית נשמה חשובה, חטה לא חשובה.	[רבנן]										!	⊠	יז
תניא כותיה דרבי ירמיה											♣	יז	
כל שהוא למכות, לא אמרו כזית אלא לענין קרבן.	רבי שמעון:										♣	יז	
האוכל בכורים עד שלא קרא עליהם, קדשי קדשים חוץ לקלעים, קדשים קלים ומעשר שני חוץ לחומה, השובר את העצם בפסח טהור - ה"ו לוקה ארבעים											♣	יז	
אבל המתיר בטהור, והשובר בטמא - אינו לוקה ארבעים.											♣	יז	
הנוטל אם על הבנים - רבי יהודה אומר: לוקה ואינו משלח	[רבי יהודה]										♣	יז	
משלח ואינו לוקה.	חכמים:										♣	יז	
זה הכלל: כל מצות לא תעשה שיש בה קום עשה - אין חייבין עליה.											⊠	יז	
זו דברי רבי עקיבא סתימתאה, אבל חכמים אומרים: בכורים - הנהגה מעכבת בהן, קריאה אין מעכבת בהן.	רבה בר בר חנה א"ר יוחנן:										♣	יז	
ולימא: זו דברי רבי שמעון סתימתאה											⊠	יז	
הא קא משמע לן, דרבי עקיבא כרבי שמעון סבירא ליה.											!	⊠	יז
מאי ר' שמעון?											^	יז	
(דברים י"ב) ותרומת ידך - אלו בכורים אמר רבי שמעון: מה בא זה ללמדנו? אם לאוכלן חוץ לחומה, קל וחומר ממעשר הקל: ומה מעשר הקל - אוכלן חוץ לחומה לוקה, בכורים לא כל שכן הא לא בא הכתוב, אלא לאוכל מבכורים עד שלא קרא עליהן שהוא לוקה.	דתניא: [רבי שמעון]										!	⊠	יז
(דברים י"ב) ונדבותיך - זו תודה ושלמים אמר רבי שמעון: מה בא זה ללמדנו? אם לאוכלן חוץ לחומה, קל וחומר ממעשר הא לא בא הכתוב, אלא לאוכל בתודה ושלמים לפני זריקה שהוא לוקה.	[רבי שמעון]										!	⊠	יז
(דברים י"ב) ובכורות - זה הבכור אמר ר' שמעון: מה בא זה ללמדנו? אם לאוכלן חוץ לחומה, ק"ו ממעשר אם לפני זריקה, ק"ו מתודה ושלמים הא לא בא הכתוב, אלא לאוכל מן הבכור אפי' לאחר זריקה שהוא לוקה.	[רבי שמעון]										!	⊠	יז
(דברים י"ב) בקרך וצאנך - זו חטאת ואשם אמר רבי שמעון: מה בא זה ללמדנו? אם לאוכלן חוץ לחומה, קל וחומר ממעשר אם לפני זריקה, קל וחומר מתודה ושלמים אם לאחר זריקה, קל וחומר מבכור הא לא בא הכתוב, אלא לאוכל מחטאת ואשם אפילו לאחר זריקה חוץ לקלעים - שהוא לוקה.	[רבי שמעון]										!	⊠	יז
(דברים י"ב) נדריך - זו עולה אמר ר"ש: מה בא זה ללמדנו? אם לאוכלן חוץ לחומה, ק"ו ממעשר אם לפני זריקה, קל וחומר מתודה ושלמים אם לאחר זריקה, ק"ו מבכור אם חוץ לקלעים, קל וחומר מחטאת ואשם הא לא בא הכתוב, אלא לאוכל מן העולה לאחר זריקה אפילו בפנים - שהוא לוקה.	[רבי שמעון]										!	⊠	יז
דילידא אימיה - כר"ש תיליד, ואי לא - לא תיליד	רבא:										♣	⊠	יז
ואע"ג דאית להו פירכא											⊠	יז	
מאי חומרא דבכורים ממעשר? שכן אסורים לזרים, אדרבה, מעשר חמור, שכן אסור לאונן											⊠	יז	
ומאי חומרא דתודה ושלמים ממעשר? שכן טעונין מתן דמים ואימורין לגבי מזבח, אדרבה, מעשר חמור, שכן טעונין כסף צורה											⊠	יז	

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראייה-proof
מקרא-key:	

מכות-אלו הן הלוקין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
ומאי חומרא דבכור מתודה ושלמים? שכן קדושתו מרחם, אדרבה, תודה ושלמים חמורים, שכן טעונים סמיכה ונסכים ותנופת חזה ושוק												◇	ית:
ומאי חומרא דחטאת ואשם מבכור? שכן קדשי קדשים, אדרבה, בכור חמור, שכן קדושתו מרחם												◇	ית:
ומאי חומרא דעולה מחטאת ואשם? שכן כליל, אדרבה, חטאת ואשם חמירי, שכן מכפרין												◇	ית:
וכולהו חמירי מעולה, דאית בהו שתי אכילות												◇	ית:
אלא מאי דילידא אימיה כרבי שמעון? דלמאי דסבירא ליה לדידיה, מסרס ליה לקרא ודריש ליה.												◇	ית:
וכי מזהירין מן הדין? הא אפילו למאן דאמר עונשין מן הדין, אין מזהירין מן הדין												◇	ית:
איסורא בעלמא.												◇	ית:
זר שאכל מן העולה לפני זריקה חוץ לחומה, לרבי שמעון לוקה חמש	והאמר רבא:											◇	ית:
חמשה איסורין הוו.												◇	ית:
אלו הן הלוקין	והא אבן תנן:											◇	ית:
אלא קרא יתירא הוא, מכדי כתיב: (דברים י"ב) והבאת שם ואכלת לפני ה' אלהיך במקום וגו', לכתוב רחמנא לא תוכל לאוכלם, מיהדר מפרש בהו רחמנא למה לי? אלא ליחודי להו לאוי לכל חד וחד.												◇	ית:
ולילקי נמי כאידך דר' אליעזר												◇	ית:
כל שהוא בכליל תהיה, ליתן לא תעשה על אכילתו	דתנאי, רבי אליעזר:											◇	ית:
אין הכי נמי, ורבא מהאי קרא קאמר.												◇	ית:
(סימן כו"א) כהן שאכל מחטאת ואשם לפני זריקה - לוקה מאי טעמא? דאמר קרא: (שמות כ"ט) ואכלו אותם אשר כופר בהם, לאחר כפרה אין, לפני כפרה לא, לאו הבא מכלל עשה לאו הוא.	רב גידל אמר רב:											◇	ית:
(דברים י"ד) וכל בהמה מפרסת פרסה ושוסעת שסע שתי פרסות מעלת גרה בבהמה אותה תאכלו, אותה תאכלו - ואין בהמה אחרת תאכלו	מתב רבא:											◇	ית:
ואי כדקאמרת (דברים י"ד) את זה לא תאכלו למה לי?												◇	ית:
זר שאכל מחטאת ואשם לפני זריקה - פטור מאי טעמא? דאמר קרא: ואכלו אותם אשר כופר בהם, כל היכא דקרינן ביה ואכלו אותם אשר כופר בהם - קרינן ביה וזר לא יאכל קדש, וכל היכא דלא קרינן ביה ואכלו אותם אשר כופר בהם - לא קרינן ביה וזר לא יאכל.	אלא אי איתמר הכי איתמר, אמר רב גידל אמר רב:											◇	ית:
בכורים - הנחה מעכבת בהן, קרייה אין מעכבת בהן.	ר' אלעזר אמר ר' הושעיא:											◇	ית:
ומי אמר ר' אלעזר הכי?												◇	ית:
הפריש בכורים קודם לחג ועבר עליהן החג - ירקבו	והא אמר רבי אלעזר אמר רבי הושעיא:											◇	ית:
מאי לאו משום דלא מצי למיקרי עליהן, ואי ס"ד קרייה אין מעכבת בהן, אמאי ירקבו?												◇	ית:
כדרכי זירא												◇	ית:
כל הראוי לבילה - אין בילה מעכבת בו, וכל שאינו ראוי לבילה - בילה מעכבת בו.	דאמר רבי זירא:											◇	ית:
ר' אחא בר יעקב מתני לה כדרכי אסי אמר רבי יוחנן, וקשיא ליה דרבי יוחנן אדרבי יוחנן:												◇	ית:
ומי אמר רבי יוחנן: בכורים הנחה מעכבת בהן, קרייה אין מעכבת בהן?												◇	ית:
בכורים מאימתי מותרין לכהנים?	והא בעא מיניה רבי אסי מרבי יוחנן:											◇	ית:
הראוין לקרייה - משקרא עליהן, ושאיין ראוין לקרייה - משראו פני הבית	ואמר ליה: [רבי יוחנן]											◇	ית:

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ; קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

מכות-אלו הן הלוקין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	
קשיא קרייה אקרייה, קשיא הנחה אהנחה.											◇	יח:	
קרייה אקרייה לא קשיא: הא רבי שמעון, הא רבנן											◇	יח:	
הנחה אהנחה נמי לא קשיא: הא רבי יהודה, והא רבנן.											◇	יח:	
מאי רבי יהודה?											^	יח:	
(דברים כ"ו) והנחתו - זו תנופה. אתה אומר: זו תנופה, או אינו אלא הנחה ממש? כשהוא אומר (דברים כ"ו) והניחו - הרי הנחה אמור, הא מה אני מקיים והנחתו? זו תנופה.	דתניא, רבי יהודה:										■ !	◇	יח:
ומאן תנא דפליג עליה דרבי יהודה?											^	◇	יח:
ר' אליעזר בן יעקב היא											■ !	◇	יח:
(דברים כ"ו) ולקח הכהן הטנא מידך - לימד על הבכורים שטעונין תנופה, דברי רבי אליעזר בן יעקב.	דתניא: [רבי אליעזר בן יעקב]										■ !	◇	יח:
מאי טעמא דרבי אליעזר בן יעקב?											^	◇	יח:
אתיא יד יד משלמים, כתיב הכא: ולקח הכהן הטנא מידך, וכתיב: (ויקרא ז') ידיו תביאנה את אשי ה', מה כאן כהן אף להלן כהן, מה להלן בעלים אף כאן בעלים, הא כיצד? מניח כהן ידיו תחת ידי בעלים ומניף.											■ !	◇	יח:
בכורים מאימתי חייבים עליהן משיראו פני הבית	רבא בר אדא אמר ר' יצחק:										■	◇	יח:
כמאן?											^	יט:	
כי האי תנא											■ !	יט:	
בכורים מקצתן בחוץ ומקצתן בפנים, שבחוץ - הרי הן כחולין לכל דבריהם, שבפנים - הרי הן כהקדש לכל דבריהם.	דתניא, רבי אליעזר:										■ !	◇	יט:
בכורים - הנחה מעכבת בהן, קרייה אין מעכבת בהן.	רב ששת:										■	◇	יט:
כמאן?											^	יט:	
כי האי תנא											■ !	יט:	
רבי יוסי אומר שלשה דברים משום שלשה זקנים	דתניא: [רבי יוסי]										■ !	◇	יט:
יכול יעלה אדם מעשר שני בזמן הזה בירושלים ויאכלנו? ודין הוא: בכור טעון הבאת מקום, ומעשר שני טעון הבאת מקום, מה בכור אינו אלא בפני הבית, אף מעשר אינו אלא בפני הבית	רבי ישמעאל:										■ !	◇	יט:
מה לבכור - שכן טעון מתן דמים ואימורין לגבי מזבח											; !	◇	יט:
בכורים יוכיחן											■ !	◇	יט:
מה לבכורים - שכן טעונים הנחה											; !	◇	יט:
ת"ל: (דברים ט"ז) ואכלת שם לפני ה' אלהיך וגו', מקיש מעשר לבכור, מה בכור אינו אלא לפני הבית, אף מעשר אינו אלא לפני הבית											■ !	◇	יט:
ואם איתא, ליפרוך: מה לבכורים שכן טעונין קרייה והנחה.											■ !	◇	יט:
נהי דעיכובא ליכא, מצוה מי ליכא? ולימא: מצוה, וליפרוך?	רב אשי:										; !	◇	יט:
כיון דאיכא בכורי הגר, דבעי למימר (דברים כ"ו) אשר נשבע ה' לאבותינו ולא מצי אמר, לא - פסיקא ליה.	אלא אמר רב אשי:										■ !	◇	יט:
וליהדר דינא ותיתי במה הצד											; !	◇	יט:
משום דאיכא למיפרך: מה להצד השהו שבהן שכן יש בהן צד מזבח.											■ !	◇	יט:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-</p>
מקרא- <u>key</u> :	

מכות-אלו הן הלוקין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ומאי קסבר?												יט.
אי קסבר: קדושה ראשונה קדשה לשעתה וקדשה לעתיד לבא												יט.
אפי' בכור נמי?												יט.
אי קסבר: קדושה ראשונה קדשה לשעתה ולא קדשה לעתיד לבא												יט.
אפילו בכור נמי תבעי?												יט.
לעולם קסבר: קדשה לשעתה ולא קדשה לעתיד לבא, והכא בכור שנזרק דמו קודם חורבן הבית וחרב הבית ועדיין בשרו קיים, ומקשינו בשרו לדמו, מה דמו במזבח אף בשרו במזבח, ומקיש מעשר לבכור.	רבינא:											יט.
וכי דבר הלמד בהקש חוזר ומלמד בהקש?												יט.
מעשר דגן חולין הוא.												יט.
הניחא למאן דאמר: בתר למד אזלינן, אלא למאן דאמר: בתר מלמד אזלינן, מאי איכא למימר?												יט:
דם ובשר חדא מילתא היא.												יט:
קדשי קדשים וכו'.												יט:
מעשר שני והקדש שלא נפדן	תנינא חדא זימנא:											יט:
סיפא - במעשר שני טהור וגברא טהור, וקא אכיל חוץ לחומה, רישא - במעשר שני טמא וגברא טמא, וקא אכיל ליה בירושלים.	רבי יוסי בר תנינא:											יט:
ומנ"ל דמחייב עליה משום טומאה?												יט:
(דברים כ"ו) לא בערתי ממנו בטמא - בין שאני טמא והוא טהור, בין שאני טהור והוא טמא, והיכן מוזהר על אכילה איני יודע.	דתניא, ר"ש:											יט:
טומאת הגוף בהדיא כתיב: (ויקרא כ"ב) נפש אשר תגע בו וטמאה עד הערב ולא יאכל מן הקדשים וגו' אלא טומאת עצמו מנין?												יט:
דכתיב: (דברים י"ב) לא תוכל לאכול בשעריך, ולהלן הוא אומר: (דברים ט"ו) בשעריך תאכלנו הטמא והטהור												יט:
אפילו טמא וטהור אוכלין בקערה אחת ואין חוששין, וקאמר רחמנא: היאך טמא דשרי לך גבי טהור התם, הכא לא תיכול.	ותניא דבי רבי ישמעאל:											יט:
ומנ"ל דבר פדייה הוא?												יט:
מנין למעשר שני שנטמא שפודין אותו אפילו בירושלים? ת"ל: (דברים י"ד) כי לא תוכל שאתו, ואין שאת אלא אכילה, שנאמר: (בראשית מ"ג) וישא משאות מאת פניו.	דאמר ר"א:											יט:
מנין למעשר שני טהור שפודין אותו אפילו בפסיעה אחת חוץ לחומה? שנאמר: כי לא תוכל שאתו.	רב ביבי א"ר אסי:											יט:
האי מבעי ליה לכדרבי אליעזר												יט:
א"כ, לימא קרא לא תוכל לאוכלו, מאי שאתו.												יט:
ואימא: כולו להכי הוא דאתא												יט:
א"כ, לימא קרא לא תוכל ליטלו, מאי שאתו? ש"מ תרתי.												יט:
יתבי רב חנינא ורב הושעיא וקא מבעיא להו אפיתחא דירושלים מהו? פשיטא, הוא בחוץ ומשאו בפנים - קלטוהו מחיצות, הוא בפנים ומשאו בחוץ, מהו?	[רב חנינא ורב הושעיא]											יט:
(דברים י"ד) כי ירחק ממך המקום - ממילואך.	תנא להו ההוא סבא כדבי רבי שמעון בן יוחי:											יט:
נקיט ליה בקניא, מאי?	בעי רב פפא:											יט:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה- מקרא-<u>key</u>:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראייה-</p>
--	--

מכות-אלו הן הלוקין		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג
תיקו.														יט:
מעשר שני מאימתי חייבין עליו? משראה פני החומה מ"ט? דאמר קרא: (דברים י"ב) לפני ה' אלהיך תאכלנו וכתיב: (דברים י"ב) לא תוכל לאכול בשעריך, כל היכא דקרינן ביה לפני ה' אלהיך תאכלנו - קרינן ביה לא תוכל לאכול בשעריך, וכל היכא דלא קרינן ביה לפני ה' אלהיך תאכלנו - לא קרינן ביה לא תוכל לאכול בשעריך.	ר' אסי אמר ר' יוחנן:													יט:
כהן שעלתה בידו תאנה של טבל, אמר: תאנה זו תרומתה בעוקצה, מעשר ראשון בצפונה, ומעשר שני לדרומה, והיא שנת מעשר שני והוא בירושלים, או מעשר עני והוא בגבולין, אכלה - לוקה אחת, וזר שאכלה - לוקה שתיים, שאילו בתחלה אכלה אינו לוקה אלא אחת	מיתבי, רבי יוסי:													יט:
טעמא דאיתיה בירושלים, הא בגבולין - לוקה שלש, ואע"ג דלאו רואה פני חומה דעיילי ואפקי.														כ:
אי הכי, מאי למימרא?														כ:
הכא במאי עסקינן - כגון דעיילינהו בטיבלייהו														כ:
מתנות שלא הורמו כמי שהורמו דמין.	וקסבר: [רבי יוסי]													כ:
וסבר ר' יוסי מתנות שלא הורמו כמי שהורמו דמי?														כ:
לא נחלקו בית שמאי ובית הלל על פירות שלא נגמרה מלאכתן ועברו בירושלים - שיפדה מעשר שני שלהן ויאכל בכל מקום, ועל מה נחלקו? על פירות שנגמרה מלאכתן ועברו בירושלים:	והתניא, רבי שמעון בן יהודה אומר משום רבי													כ:
יחזיר מעשר שני שלהם ויאכל בירושלים	שבית שמאי אומרים:													כ:
יפדה ויאכל בכל מקום	וב"ה אומרים:													כ:
ואי סלקא דעתך מתנות שלא הורמו כמי שהורמו דמין, הא קלטוהו מחיצות														כ:
מחיצה לאכול דאורייתא, מחיצה לקלוט דרבנן, וכי גזור רבנן - כי איתיה בעיניה, בטבליה לא גזור רבנן.	רבה:													כ:
כגון דנקיט ליה בקניא, ותפשוט בעיא דרב פפא.	רבינא:													כ:
הקורח קרחה בראשו, והמקיף פאת ראשו, והמשחית פאת זקנו, והשורט שריטה אחת על המת - חייב.														כ:
שרט שריטה אחת על חמשה מתים, או חמש שריטות על מת אחד - חייב על כל אחת ואחת. על הראש - שתיים, אחת מכאן ואחת מכאן. על הזקן - שתיים מכאן ושתיים מכאן ואחת מלמטה.	[ת"ק]													כ:
אם ניטלו כולן כאחת - אינו חייב אלא אחת.	רבי אליעזר													כ:
ואינו חייב עד שיטלנו בתער	[ת"ק]													כ:
אפילו לקטו במלקט או ברהיטני - חייב.	רבי אליעזר													כ:
(ויקרא כ"א) לא יקרחו - יכול אפילו קרח ארבע וחמש קריחות לא יהא חייב אלא אחת? תלמוד לומר: קרחה, לחייב על כל קרחה וקרחה.	תנו רבנן:													כ:
בראשם - מה תלמוד לומר? לפי שנאמר: (דברים י"ד) לא תתגודדו ולא תשימו קרחה בין עיניכם למת - יכול לא יהא חייב אלא על בין העינים בלבד, מנין לרבות כל הראש? תלמוד לומר: בראשם, לרבות כל הראש.														כ:
ואין לי אלא בכהנים שריבה בהן הכתוב מצות יתירות, ישראל מניין? נאמר כאן קרחה ונאמר להלן קרחה, מה להלן חייב על כל קרחה וקרחה וחייב על הראש כבין העינים, אף כאן חייב על כל קרחה וקרחה וחייב על הראש כבין העינים, ומה להלן על מת, אף כאן על מת.														כ:
הני ד' וה' קריחות ה"ד?														כ:
אילימא בזה אחר זה ובחמש התראות														כ:
פשיטא														כ:
אלא בחדא התראה														כ:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-</p>
מקרא-key:	

מכות-אלו הן הלוקין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מי מחייב?												⊖
נזיר שהיה שותה יין כל היום - אינו חייב אלא אחת, אמרו לו אל תשתה אל תשתה והוא שותה - חייב על כל אחת ואחת	והתנן:											⊖
לא צריכא, דסך חמש אצבעותיו נשא ואותביניהו בבת אחת, דהויא ליה התראה לכל חדא וחדא.												⊖
וכמה שיעור קרחה?												⊖
כדי שיראה מראשו	רב הונא:											⊖
כגריס.	רבי יוחנן משום ר"א ברבי שמעון:											⊖
כתנאי:												⊖
כמה שיעור קרחה? רשב"א אומר כגריס	[רשב"א]											⊖
כדי שיראה מראשו.	אחרים:											⊖
פליגי בה תלתא תנאי	רב יהודה בר חביבא:											⊖
כגריס	חד:											⊖
כדי שיראה מראשו	חד:											⊖
כשתי שערות.	חד:											⊖
ואיכא דמפיק שתי שערות ומעייל בכעדשה												⊖
וסמנך: בהרת כגריס, ומחיה בכעדשה.												⊖
הנוטל מלא פי הזוג בשבת - חייב.	תנא:											⊖
וכמה מלא פי הזוג?												⊖
שתיים.	רב יהודה:											⊖
לקרחה שתיים	והתניא:											⊖
אימא: וכן לקרחה שתיים.												⊖
הנוטל מלא פי הזוג בשבת - חייב, וכמה מלא פי הזוג? שתיים	תניא נמי הכי: [חכמים]											⊖
אחת	רבי אליעזר:											⊖
במלקט לבנות מתוך שחורות אפילו אחת - שהוא חייב, ודבר זה אפילו בחול אסור, משום שנאמר: (דברים כ"ב) לא ילבש גבר שמלת אשה.	ומודים חכמים לרבי אליעזר:											⊖
והמקיף פאת ראשו וכו'.												⊖
פאת ראשו - סוף ראשו, ואיזהו סוף ראשו? זה המשוה צדעיו לאחורי אזנו ולפדחתו.	ת"ר:											⊖
אחד המקיף ואחד הניקף לוקה.	תני תנא קמיה דרב חסדא:											⊖
מאן דאכיל תמרי בארבילא לקי?	אמר ליה: [רב חסדא]											⊖
דאמר לך: מני? רבי יהודה היא	[רב חסדא]											⊖
לאו שאין בו מעשה לוקין עליו.	דאמר: [רבי יהודה]											⊖

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
מקרא-key:	

מכות-אלו הן הלוקין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
במקיף לעצמו ודברי הכל.	רבא:											!
במסייע ודברי הכל.	רב אשי:											!
והמשחית פאת זקנו.												◊
פאת זקנו - סוף זקנו, ואיזהו סוף זקנו? שכולת זקנו.	ת"ר:											◊
והמשרט שריטה אחת וכו'.												◊
(ויקרא י"ט) ושרט - יכול אפילו שרט על ביתו שנפל ועל ספינתו שטבעה בים? ת"ל: (ויקרא י"ט) לנפש, אינו חייב אלא על המת בלבד.	ת"ר:											◊
ומנין למשרט חמש שריטות על מת אחד, שהוא חייב על כל אחת ואחת? ת"ל: ושרט, לחייב על כל שריטה ושריטה.												◊
מנין למשרט שריטה אחת על ה' מתים, שהוא חייב על כל אחת ואחת? ת"ל: לנפש, לחייב על כל נפש ונפש.	רבי יוסי:											◊
והא אפיקתיה לביתו שנפל ולספינתו שטבעה בים												?
שריטה וגדידה אחת היא, וכתוב התם למת.	קסבר רבי יוסי:											!
המשרט בכלי - חייב.	שמואל:											◊
שריטה וגדידה אחת היא, אלא ששריטה ביד וגדידה בכלי	מיתבי:											?
הוא דאמר כרבי יוסי.												!
על מת, בין ביד בין בכלי - חייב על עבודת כוכבים, ביד - חייב, בכלי - פטור.	תני תנא קמיה דרבי יוחנן:											◊
והא איפכא כתיב: (מלכים א' י"ח) ויתגודדו כמשפטם בהרבות וברמחם												?
אלא אימא: ביד - פטור, בכלי - חייב.												◊
וחייב על הראש.												◊
מחוי רב ששת: בין פירקי רישא.	[רב ששת]											◊
ועל הזקן - שתים מכאן ושתים מכאן ואחת מלמטה.												◊
מחוי רב ששת: בין פירקי דיקנא.	[רב ששת]											◊
אם נטלן וכו'.	רבי אליעזר:											◊
חד לאו הוא.	קסבר: [רבי אליעזר]											◊
ואינו חייב עד שיטלנו בתער.												◊
(ויקרא כ"א) ופאת זקנם לא יגלחו - יכול אפי' גלחו במספרים יהא חייב? ת"ל: (ויקרא י"ט) לא תשחית' אי לא תשחית, יכול אם לקטו במלקט ורהיטני יהא חייב? תלמוד לומר: לא יגלחו, הא כיצד? גילוח שיש בו השחתה, הוי אומר: זה תער.	ת"ר: [ת"ק]											◊
אפילו לקטו במלקט ורהיטני חייב.	רבי אליעזר:											◊
מה נפשך? אי גמיר גזירה שוה, ליבעי תער אי לא גמיר ג"ש, מספרים נמי לא												?
לעולם גמיר ג"ש, וקסבר: הני גילוח עבדי.												!